

ende på bankbogen. Der må være ens regler i hele landet for formuegrænserne for, at der kan gives tilskud, så man ved, hvad man har at holde sig til.

Heldigvis fik vi lavet reglerne om, således at de, der bor på plejehjem eller i plejehjemslignende boliger, får udbetalt hele pensionen og bagefter selv betaler for de ydelser, de modtager. Det er godt, fordi det giver langt større selvstændighed og værdighed for de ældre. Men vi har jo kunnet konstaterer, at disse ydelser har meget forskellig værdi i de forskellige kommuner, og det har rent faktisk betydet, at i nogle kommuner er de ældre dårligere stillet i dag, end de var under den gamle ordning. Her burde man gribe ind og sige, at de ældre som minimum skal have det samme rådighedsbeløb, som de havde før i tiden.

Med hensyn til hjemmehjælpen er det vores opfattelse, at hjemmehjælpen naturligvis skal gives efter visitering og ikke efter, hvor mange penge der aktuelt er i kommunekassen. Vi er selvsagt også imod brugerbetaling, og det fører mig frem til de to forslag til vedtagelse, der er fremsat. Jeg skal lige kort nævne, at vi i Frihed 2000 både kan støtte forslaget fra Dansk Folkeparti og forslaget fra den bredere kreds af partier, og at vi er lidt skuffede over, at vi ikke blev inviteret til at være medforslagsstillere, for det kunne vi nemt have været.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Der har været stillet nogle spørgsmål og i hvert fald ét meget konkret spørgsmål fra fru Annie Lunde Hansen om de penge, de ældre har til overs, når de har betalt de faste ydelser på plejehjem.

Der har været beretninger om nogle meget store forskelle, som jeg også synes lyder uholdbare. Nu er det jo sådan, at de forskelle også dækker over – i hvert fald i mange tilfælde – at man får ret forskellige ydelser, altså at man bor ret forskelligt, og det var den afvejning, vi sad med, da vi lavede lovgivningen.

Det kan jo forekomme urimeligt, at en, der bor på et af de gamle plejehjem med meget små værelser uden bad og toilet i forbindelse med værelset, skal betale det samme, som den, der har en 2-værelses moderne lejlighed med bad og toilet og køkken, så en del af forklaringen på forskellene er jo altså, at der er en meget markant forskel i boligstandarder, og det er der taget højde for.

Der er også sådan noget som madens kvalitet, og så kan man diskutere, om det er rimeligt eller ikke. Men det afspejler faktisk nogle reelle forskelle, i hvert fald et stykke hen ad vejen.

Men for lige at starte med at få et overblik over situationen, har jeg bedt Kommunernes Landsforening om at give mig en redegørelse for den praksis, der er for betaling, hvad der bliver betalt for, og hvad der er grunden til de forskelle, vi ser. Når vi så har fået det, fortsætter jeg med at snakke med i hvert fald partierne bag lovgivningen, og så kan vi i fællesskab vurdere den redegørelse fra KL. Men tilsyneladende er det sådan, at for dem, der bor i de moderne plejeboliger, er der ikke de samme problemer. Her bliver tingene også regnet ud på en lidt anden måde, simpelt hen fordi udgangspunktet er et andet, altså den almene boliglov, så her kunne det også være meget rart at finde ud af: Er det et problem, der specifikt knytter sig til de gamle plejehjem, og forsvinder det, når de forhåbentlig om ikke alt for mange år kommer over i den almene boligsektor?

Så har der jo været en debat om betaling for hjemmehjælp, og der er en række partier, der står bag et forslag til vedtagelse. Baggrunden for den debat er jo den aftale, som regeringen indgik med kommunerne i foråret, og hvor en del af aftalen er, at regeringen skal arbejde for at fremme en betaling for hjemmehjælp, der er afhængig af indkomst og formue hos dem, der får hjemmehjælpen; altså en indtægtsgraderet betaling ud fra den forestilling, at nogle har bedre råd til at betale end andre.

Når regeringen indgik den aftale med kommunerne, hang det jo sammen med, at vi konstant har et dilemma med at få de forventninger og de behov, der er hos borgerne, til at hænge sammen med de midler, vi rent faktisk har. Det er meget vigtigt for regeringen at tilgodese borgernes forventninger og især behov så godt som muligt, samtidig med at vi sikrer en fortsat opretning af dansk økonomi og først og fremmest får betalt af på den gæld, vi stadig slæber rundt med. Derfor kommer man en gang imellem med nogle forslag, som tager sigte på at sørge for den genopretning, samtidig med at man kan yde en ordentlig service til borgerne, og det er selvfølgelig altid besværligt. Det nemmeste er jo at love alle alting og den samme service uanset indkomst, men det har jo også nogle konsekvenser.

Vi havde regnet med, at det ville være muligt at finde et flertal i Folketinget for et sådant for-